



دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

گروه روان شناسی و آموزش کودکان استثنایی

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان:

رابطه‌ی بین هوش هیجانی والدین دانش آموزان کم توان ذهنی

و رفتار سازشی فرزندان

استاد راهنما:

آقای دکتر محمود میرزمانی

اساتید مشاور:

خانم دکتر معصومه پور محمد رضای تجربی

آقای دکتر مسعود صالحی

دانشجو:

رقیه شریفی

1387

شماره ثبت: 4000-122

تقدیم به:

پدر و مادرم

با سپاس فراوان از استاد بزرگوارم

آقای دکتر سید محمود میرزمانی،

خانم دکتر معصومه پور محمد رضای تجریشی

و آقای دکتر مسعود صالحی

که با دقت نظر و شکیبایی بسیار مرا در انجام این پژوهش یاری نمودند.

چکیده:

هدف از این پژوهش بررسی رابطه‌ی بین هوش هیجانی والدین دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر و رفتار سازشی فرزندان آن‌ها بود. ۲۶۲ نفر از والدین دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر نمونه‌ی این پژوهش را تشکیل می‌دادند. نمونه گیری با روش خوش‌ای انجام شد. هوش هیجانی والدین با استفاده از پرسشنامه‌ی هوش هیجانی "شرینک" مورد اندازه گیری قرار گرفت. مقیاس رفتار اجتماعی واينلندر نیز برای سنجش رفتار سازشی فرزندان مورد استفاده قرار گرفت. برای بررسی داده‌ها از روش‌های آماری ضریب همبستگی، آزمون χ^2 مستقل و وابسته استفاده شد.

نتایج حاصل از ضریب همبستگی پرسون نشان داد بین مؤلفه‌ی خود انگیزی پدران و نمره‌ی کل رفتار سازشی پسران ($\chi^2 = -0.257$) و خرده مقیاس اشتغال در پسران ارتباط معنادار و معکوس وجود دارد ($\chi^2 = -0.272$). همچنین بین مؤلفه‌ی خود کنترلی مادران و رفتار سازشی فرزندان دختر آنها ($\chi^2 = 0.256$) و خرده مقیاس ارتباط در دختران ($\chi^2 = 0.296$) و بین مؤلفه‌ی خودآگاهی مادران و ارتباط در دختران ($\chi^2 = 0.237$) رابطه‌ی معنادار وجود دارد ($P < 0.05$). در مجموع با توجه به یافته‌های پژوهش بین مؤلفه‌ی خودانگیزی پدران و رفتار سازشی پسران رابطه‌ی معکوس وجود دارد. بین هوش هیجانی پدران و رفتار سازشی فرزندان دختر کم توان ذهنی آموزش پذیر آنها رابطه‌ای وجود ندارد در مادران نیز مؤلفه‌ی خودکنترلی با رفتار سازشی دختران کم توان ذهنی آنها رابطه‌دار است.

کلید واژه‌ها: هوش هیجانی / والدین / عقب مانده ذهنی آموزش پذیر / رفتار سازشی / فرزندان

فهرست مطالب

صفحه.....	عنوان
فصل اول - کلیات پژوهش	
۱-۱: مقدمه ۲	
۱-۲: بیان مسأله ۶	
۱-۳: ضرورت پژوهش ۹	
۱-۴: اهداف پژوهش ۱۰	
۱-۵: پرسش های پژوهش ۱۱	
۱-۶: تعریف متغیرها ۱۱	
فصل دوم - ادبیات پژوهش	
۲-۱: عقب ماندگی ذهنی ۱۴	
۲-۱-۱: طبقه بندی ۱۸	
۲-۱-۲: سبب شناسی ۲۰	
۲-۱-۳: ویژگی های افراد عقب مانده ی ذهنی آموزش پذیر ۲۱	
۲-۲: رفتار سازشی ۲۴	
۲-۲-۱: ارتباط رفتار سازشی و هوش ۲۷	
۲-۲-۲: رفتار سازشی: عاملی در تشخیص عقب ماندگی ذهنی ۲۸	
۲-۲-۳: مشکلات سازشی در افراد عقب مانده ی ذهنی ۳۰	
۲-۳: هیجان ۳۵	
۲-۳-۱: جایگاه هیجان ها ۳۷	
۲-۳-۲: دیدگاه های هیجان ۳۹	
۴-۲: هوش هیجانی-تاریخچه ۴۱	

۴۲	۱-۴-۲: تعریف ها و رویکردها
۴۳	۱-۱-۴-۲: رویکرد غیر ترکیبی یا توانایی
۴۵	۲-۱-۴-۲: رویکردهای ترکیبی
۴۷	۲-۴-۲: رشد هوش هیجانی
۴۹	۳-۴-۲: هوش هیجانی و هوش شناختی
۵۱	۴-۴-۲: هوش هیجانی و شخصیت
۵۲	۵-۲: انواع رویکردهای نظری در مورد عملکرد خانواده
۵۴	۶-۲: خانواده و کودک عقب مانده‌ی ذهنی
۵۹	۷-۲: نقش هوش هیجانی در زندگی
۶۲	۸-۲: هوش هیجانی و روابط خانوادگی

فصل سوم - روش شناسی پژوهش

۷۲	۱-۳: نوع مطالعه
۷۲	۲-۳: جامعه‌ی آماری
۷۲	۳-۳: نمونه‌ی آماری
۷۲	۴-۳: روش نمونه‌گیری
۷۳	۵-۳: روش جمع‌آوری داده‌ها
۷۳	۱-۵-۳: پرسشنامه هوش هیجانی شرینک
۷۵	۲-۵-۳: مقیاس بلوغ اجتماعی واينلند
۷۷	۳-۶: متغیرها
۷۷	۷-۳: روش اجرا
۷۸	۸-۳: روش تجزیه و تحلیل داده‌ها
۷۸	۹-۳: ملاحظات اخلاقی

فصل چهارم - توصیف و تحلیل داده ها

۸۰	۱-۴: بررسی توصیفی داده ها
۸۴	۲-۴: بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها
۸۶	۳-۴: بررسی متغیرهای پژوهش و متغیرهای جمعیت شناختی
۸۷	۴-۴: بررسی پرسش های پژوهش
۹۴	۵-۴: یافته جانبی پژوهش

فصل پنجم - بحث و نتیجه گیری

۹۷	۱-۵: بحث و نتیجه گیری
۱۰۴	۲-۵: محدودیت های پژوهش
۱۰۴	۳-۵: پیشنهادهای پژوهش
۱۰۵	منابع
۱۱۳	پیوست ۱ : پرسشنامه هوش هیجانی
۱۱۷	پیوست ۲ : مقیاس رفتار اجتماعی واينلند
۱۲۴	چکیده (انگلیسی)

فهرست جدول ها

صفحه	جدول ها
۲۳	جدول ۱-۲: ویژگی های نمایانگر و مشکلات همراه کم توانی ذهنی
۲۹	جدول ۲-۲: ابعاد مهارت سازشی در تشخیص کم توانی ذهنی
۸۰	جدول ۴-۱ : توزیع دانش آموزان تحت بررسی بر حسب جنسیت
۸۲	جدول ۴-۲ : توزیع سنی دانش آموزان تحت بررسی به تفکیک جنسیت.....
۸۳	جدول ۴-۳ : جدول توزیع سطح تحصیلی پدران و مادران
۸۴	جدول ۴-۴ : بررسی نرمال بودن نمرات مقیاس رفتار سازشی
۸۵	جدول ۴-۵ : بررسی نرمال بودن نمرات پرسشنامه هوش هیجانی پدران
۸۵	جدول ۴-۶ : بررسی نرمال بودن نمرات پرسشنامه هوش هیجانی مادران
۸۶	جدول ۴-۷ : بررسی رابطه ای رفتار سازشی و متغیر های جمعیت شناختی.....
۸۸	جدول ۴-۸ : جدول ضریب همبستگی بین هوش هیجانی پدران و رفتار سازشی دختران
۸۹	جدول ۴-۹: جدول ضریب همبستگی بین هوش هیجانی پدران و رفتار سازشی پسران
۹۱	جدول ۴-۱۰ : جدول ضریب همبستگی بین هوش هیجانی مادران و رفتار سازشی دختران
۹۲	جدول ۴-۱۱ : جدول ضریب همبستگی بین هوش هیجانی مادران و رفتار سازشی پسران
۹۳	جدول ۴-۱۲ : مقایسه ای رفتار سازشی دختران و پسران کم توان ذهنی
۹۴	جدول ۴-۱۳: مقایسه ای هوش هیجانی مادران و پدران
۹۵	جدول ۴-۱۴: جدول مقایسه ای هوش هیجانی در سطوح مختلف تحصیلی

فهرست نمودارها:

صفحه	نمودارها
۸۱	نمودار ۱-۴ : توزیع دانش آموزان تحت بررسی بر حسب جنسیت
۸۲	نمودار ۲-۴ : توزیع سنی دانش آموزان تحت بررسی
۸۳	نمودار ۳-۴ : توزیع سطح تحصیلی پدران و مادران

فصل اول:

گلپایات پژوهش

۱- مقدمه

دیر زمانی است که روان شناسان به کفایت اجتماعی به عنوان یکی از توانایی های اساسی در انسان توجه کرده اند. کفایت اجتماعی شامل رفتار سازشی و مهارت های اجتماعی است. رفتار های سازشی شامل مهارت های عملکرد مستقل، رشد فیزیکی، رشد گفتاری و کفایت عملکرد تحصیلی است و مهارت های اجتماعی نیز همکاری، گفتار مناسب، همدلی، خویشتنداری و مسؤولیت پذیری را شامل می شود (سیف نراقی، ۱۳۸۲).

گروسمن^۱ (۱۹۸۳؛ به نقل از لاکاسون^۲، ۱۳۸۰) رفتار سازشی را چنین تعریف کرده است: کیفیت عملکرد روزانه در کنار آمدن با تقاضاهای محیط. بر اساس توصیف ایوانز^۳ (۱۹۹۱) رفتار سازشی امری است که هم نشان دهنده ی انطباق با یک موقعیت معین است و هم نمودی از توانایی تغییر رفتار برای انطباق با تقاضاهای یک موقعیت.

از نیمه ی قرن بیستم، اصطلاح کفایت اجتماعی - شامل مهارت های اجتماعی و رفتار سازشی - به عنوان عاملی در تشخیص عقب ماندگی ذهنی مطرح شده است، چنان که در تعریف انجمان عقب ماندگی ذهنی امریکا از عقب ماندگی ذهنی، علاوه بر عملکرد ناقص ذهنی بر محدودیت در رفتار سازشی نیز تأکید شده است. با افزودن واژه ی سازش پذیری در تعریف این انجمان، عقب ماندگی ذهنی نه تنها شامل عملکرد ذهنی پایین تر از متوسط است، بلکه ناتوانی فرد در پاسخگویی به

¹ - Grossman, D.

² - Lakason, R.

³ - Ivans, A.

خواست های اجتماع را نیز به همراه دارد. با توجه به این تعریف هرگاه یک ساختار اجتماعی خاص پیچیده تر از ساختار اجتماعی دیگر باشد، ممکن است احتمالاً فرد در یک جامعه یا مدرسه یا یک دوره از زندگیش عقب مانده ی ذهنی شناخته شود، در حالی که در جامعه یا مدرسه یا دوره ای دیگر از زندگیش عقب مانده ی ذهنی محسوب نگردد. بسیاری از کودکان عقب مانده ی ذهنی به کلاس های ویژه ارجاع داده می شوند زیرا سازگاری رفتاری آن ها در کلاس عادی ضعیف است. این سازگاری شامل توانایی فرد در سازش یافتن با موقعیت ها بدون نظرات و رهبری دیگران است، رفتاری که به فرد کمک می کند تا با کمترین مقدار اضطراب با موقعیت ها سازش پیدا کند، رفتاری که تحول فرد را افزایش می دهد و رفتاری که در زندگی دیگران دخالت یا مزاحمت ایجاد نمی کند. ویژگی های رفتاری که این کودکان از خود بروز می دهند، نباید جزیی از نارسانی ذهنی تلقی شود، بلکه این ویژگی ها نتیجه ی موقعیتی است که کودکان در آن قرار داده می شوند (شریفی درآمدی، ۱۳۷۷).

برخی از محققان رفتار سازشی را تا اندازه ای به عوامل بیرونی کودک، از جمله محیطی که در آن زندگی می کند وابسته می دانند (سیف نراقی، ۱۳۸۲). گیتونی^۱ (۱۳۷۵) معتقد است رفتار سازش نایافته ی کودکان در دو بعد قابل طرح است: در سطح رابطه ی عاطفی و در سطح محیط اجتماعی. از نظر عاطفی، کودک در خانواده برای به کار بستن قوانینی که چگونگی و چرایی آن را نمی فهمد، مشکل دارد. گروه دیگری از کودکان ناسازگار، به خصوص در طبقات اجتماعی محروم وجود دارد. این محیط اجتماعی است که در آن ها واکنشی در مقابل این بی عدالتی که احساس می کنند مستحق آن نیستند به وجود می آورد. اگر این کودکان مسایلی نیز در سطح ارتباطات عاطفی داشته باشند، وضعیت وخیم تر می شود.

در میان عوامل متعددی که بر رفتار کودک و نوجوان تأثیر گذار هستند، خانواده به عنوان مهم ترین و با نفوذترین عامل به شمار می آید، چون خانواده اولین و قدیمی ترین محل ارتباط کودک

^۱ - Gitony, N.

است. کنش متقابل و رابطه‌ی عاطفی بین کودک و والدین، به انتظارات و واکنش‌های کودک در آینده شکل می‌دهد (هترینگتون^۱، ۱۳۷۳).

ماهیت جو خانوادگی شامل روابط اعضای خانواده می‌تواند در ایجاد اعتماد و استقلال در کودک و نوجوان تسهیل کننده یا بازدارنده باشد. کودک و نوجوان در خانواده‌ای که همخوانی و عدم تعارض در ارزش‌ها، گرمی، ثبات و اعتماد و احترام متقابل بین والدین با یکدیگر و با فرزندان است، به سهولت با زندگی سازگاری می‌یابد. مشکلات رفتاری، بزهکاری و ناشادی کودک اساساً مربوط به ناکامی در رفع نیازهای کودک است. شرایط نامساعد خانوادگی در کودکان و نوجوانان، ایجاد ناکامی و ناسازگاری می‌کند (نوایی نژاد، ۱۳۷۲).

روش‌های فرزند پروری والدین تحت تأثیر ویژگی‌های شخصیتی آن‌ها است. والدین سالم و بالغ در مقایسه با والدین ناسالم با حساسیت بیشتری به نیازهای کودکان خود توجه می‌کنند و این روش فرزند پروری امنیت عاطفی، استقلال و توانایی‌های اجتماعی کودکان را افزایش می‌دهد. جهت‌گیری والدین و استنباط کلی آن‌ها از دیگران نیز در کنش متقابل آن‌ها با فرزندانشان تأثیر می‌گذارد. والدینی که بر خصوصیات روانی، انگیزه‌ها و احساسات تأکید می‌کنند برعکس آن‌هایی که فقط به خصوصیات جسمانی، شغل یا موقعیت در جامعه تأکید می‌کنند، در روش‌های انضباطی خود فرد مدارند. آن‌ها توجه کودکان را به احساسات و انگیزه‌های دیگران جلب می‌کنند و آن‌ها را تشویق می‌کنند که در رفتار و احساساتشان تأمل کنند. این روش به رشد درک کودک، حس مسؤولیت شخصی و خود مختاری کمک می‌کند (ماسن^۲ و همکاران، ۱۳۸۴).

تجربه‌ی تعارض بین والدین با رشد اجتماعی و سلوک اجتماعی کلی کودک نسبت عکس دارد. تعارض مداوم بین والدین و نه طلاق، عامل مهمی است که سرانجام تأثیری منفی بر سازگاری کودک به جا می‌گذارد. با افزایش تعارض بین والدین، رفتار کودکان مسئله سازتر می‌شود. کامینز^۳ و دیگران

¹ - Hetrington, D.

² - Massen, H.

³ - Comins, A.

(۱۹۸۴)؛ به نقل از استافورد^۱، (۱۳۷۷) گزارش دادند کودکانی که تعارض های مداومی را بین والدین شاهد بوده اند، واکنش های آشفته‌ی بیشتری را طی سال های اول مدرسه به نمایش گذاشده اند.

متخصصان بهداشت روانی معتقدند با افزایش ظرفیت روان شناختی، اشخاص قدرت سازگاری و تحمل بالاتری در مقابل فشارها و مشکلات زندگی کسب خواهند کرد. به همین منظور برنامه های پیشگیری اولیه هم در سطح عام با هدف کاهش و کنترل همه‌ی آسیب‌های روانی-اجتماعی، هم در سطح خاص در رابطه با کاهش و کنترل مشکلات خاص در نقاط مختلف جهان طراحی و به مورد اجرا گذاشته شده است. نظریه‌ی هوش هیجانی، چارچوب جدیدی از مدل پیشگیری اولیه در بهداشت روانی ارایه می‌کند. توجه به هیجان‌ها، نقش و کاربرد مناسب آن‌ها در روابط انسانی، درک احوال خود و دیگران، خویشتن داری و کنترل بر خواست‌های فوری، همدلی با دیگران و استفاده مثبت از هیجان‌ها در تفکر، شناخت و رفتار، موضوع هوش هیجانی می‌باشد (گلمن^۲، ۲۰۰۰).

هوش هیجانی جدید ترین تحول در زمینه‌ی فهم ارتباط میان تعقل و هیجان است. علی‌رغم دیدگاه‌های اولیه، نگاه واقع بینانه به ماهیت انسان نشان می‌دهد که انسان نه منطق صرف است و نه احساس (هیجان) صرف؛ بلکه ترکیبی از هر دو می‌باشد. بنابراین توانایی شخص برای سازگاری و چالش با زندگی به عملکرد منسجم قابلیت‌های هیجان و منطق بستگی دارد (سالوی و مایر^۳، ۱۹۹۰). هوش هیجانی مجموعه‌ای از توانایی‌ها، کفایت‌ها و مهارت‌های غیر شناختی است که توانایی فرد را برای کسب موفقیت در مقابله با مقتضیات و فشارهای محیطی تحت تأثیر قرار می‌دهد که می‌توان آن را آموزش داد و فرا گرفت (بار-ان^۴، ۱۹۹۷).

مدیریت هوشمندانه عواطف، یک عامل مهم و تعیین کننده در سلامت زندگی خانوادگی است و باعث ایجاد یک بافت مناسب و مطلوب زندگی خانوادگی می‌شود (فیتنس^۵، ۲۰۰۰).

¹ - Staford, L.

² - Golman, D.

³ - Salovey, P & Mayer, J.D.

⁴ - Bar – on, R.

⁵ - Fitness, J.

والدین از هوش هیجانی بالا به خودی خود برای فرزندان آن‌ها بی‌نهایت سودمند است. این کودکان دارای مهارت اجتماعی بالایی هستند و مشکلات رفتاری کمتری دارند (گلمن، ۱۳۸۳).

با توجه به مباحثت یاد شده، به نظر می‌رسد که هوش هیجانی والدین می‌تواند پیش‌بینی کننده رفتار‌های کودکان باشد. این پژوهش به بررسی رابطه‌ی بین هوش هیجانی والدین و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آن‌ها می‌پردازد. امید است نتایج حاصل به کشف عوامل مرتبط با رفتار سازشی این گروه کمک نماید.

۲-۱: بیان مسئله

رفتار و مهارت‌های سازشی از مؤلفه‌های مهم در تشخیص عقب ماندگی ذهنی به شمار می‌آید و عدم تسلط کافی افراد کم توان ذهنی بر رفتار‌های سازشی، مشکلات فراوانی را برای آن‌ها و جامعه فراهم می‌آورد. بنابراین برنامه‌های تربیتی باید به نحوی باشد که این افراد بتوانند خود را با محیط سازگار نموده و از روابط مفید و مؤثر انسانی و اجتماعی برخوردار شوند. در متون پژوهشی به عوامل متعددی در این زمینه اشاره شده است. دال^۱ (۱۹۴۱) اختلال ذهنی را ناسازگاری‌های اجتماعی و شغلی همراه با ناتوانی در اداره امور زندگی در حد یک بزرگسال عادی می‌داند که این ناسازگاری‌ها ناشی از عقب ماندگی ذهنی حاصل از وراثت یا بیماری است که از زمان تولد یا اوایل کودکی شروع شده و علاج ناپذیر است (به نقل از سیف نراقی، ۱۳۸۲).

برخی مشکلات رفتاری و ناسازگاری کودک کم توان ذهنی را ناشی از اختلاف بین سطح توانایی او در عملکردش و انتظارات محیطش می‌دانند (شریفی در آمدی، ۱۳۷۶). در بین عوامل گوناگون مؤثر بر رفتار سازشی کودکان می‌توان به عامل خانواده و رفتار‌های والدین اشاره نمود. محیط خانواده در تشکیل شخصیت انسان بسیار مؤثر است. سنت‌ها، الگوها، ضوابط و قوانین آن در کودک اثر دارد.

^۱ - Doll, E.

علاوه بر آموزش های والدین، جریان های عاطفی، اخلاقی، انضباطی خانواده نیز در کودکان تأثیر می گذارد (قائمه‌ی، ۱۳۷۸).

روابط بین کودک و والدین را می توان به عنوان نظام یا شبکه ای از عوامل و بخش هایی دانست که در کنش های متقابل با یکدیگرند. کنش متقابل و رابطه‌ی عاطفی بین کودک و والدین به انتظارها و واکنش های آینده‌ی کودک به روابط اجتماعی شکل می دهد. خانواده کودک را برای قبول مسؤولیت آماده می کند، به افکار، عواطف، اراده و فعالیت وی شکل خاص می بخشد و او را اجتماعی می سازد، به این معنی که از طریق الگوگیری و تمرین به او می آموزد که چگونه خود را با هنجار های اجتماعی منطبق سازد. در تعیین رفتار بارز کودک و نوجوان، واکنش های عاطفی، ادراک، نگرش ها و ارزش های او، خانواده از اهمیت خاص برخوردار است. نگرش های والدین می تواند تسهیل کننده یا مانع در جریان رشد و تکامل کودک باشد. شرایط نامساعد خانوادگی در کودکان و نوجوانان ایجاد ناکامی و سرانجام ناسازگاری می کند (نوابی نژاد، ۱۳۷۲).

یکی از عواملی که می تواند به والدین در ایفای نقش خود کمک نماید، آگاهی از عواطف و احساسات خود و دیگران و مدیریت صحیح آن ها است. اساسا پدیده های عاطفی منبع منحصر به فردی از اطلاعات را برای افراد در مورد محیط اطراف و جستجوی آن مهیا می کنند و این اطلاعات، افکار، اعمال و احساس های متعاقب آن ها را شکل می دهند. این فرض وجود دارد که افراد در میزان درک و فهم و به کار گیری این اطلاعات هیجانی از مهارت های متفاوتی برخوردارند و سطح هوش هیجانی شخص در سلامت و رشد عقلانی و عاطفی او سهم بسزایی دارد و موفقیت در زندگی را هوش هیجانی تعیین می کند (سالووی و همکاران، ۲۰۰۰). همچنین هوش هیجانی موفقیت را ممکن می سازد، زیرا نشان می دهد که شخص چگونه واکنش خود را در موقعیتی بلا درنگ به کار می گیرد (باران، ۱۹۹۷).

در واقع توانایی فرد برای سازگاری و انطباق با زندگی به کنش های یکپارچه‌ی ظرفیت های هیجانی و عقلانی او بستگی دارد. موفقیت در زندگی به توانایی شخص برای استدلال در مورد

تجربه های هیجانی اش و سایر اطلاعات دارای بار عاطفی و ارائه‌ی پاسخ به شیوه‌های سازگارانه از لحاظ هیجانی وابسته است (سالووی و مایر، ۲۰۰۰). همچنین افراد بایستی از توانایی ارزیابی هیجان‌های دیگران نیز برخوردار باشند. مردم در توانایی ادراک واقعی، فهم و هم حسی با هیجان‌های دیگران دارای تفاوت‌های فردی هستند و اشخاصی که بتوانند به خوبی از عهده‌ی این کار برآیند، احتمال دارد بهتر بتوانند نسبت به محیط اجتماعی خود پاسخ داده و یک شبکه حمایت اجتماعی ایجاد نمایند (بوك^۱، ۱۹۸۴؛ به نقل از بنکداری، ۱۳۸۴).

هوش هیجانی با توانایی درک خود و دیگران، ارتباط با مردم و سازگاری فرد با پیرامون خویش پیوند دارد. به عبارت دیگر هوش غیر شناختی، پیش‌بینی موفقیت‌های فرد را میسر می‌کند و سنجش و اندازه‌گیری آن به منزله‌ی اندازه‌گیری و سنجش توانایی‌های شخص برای سازگاری با شرایط زندگی و ادامه‌ی حیات در جهان است. هوش غیر شناختی عامل مهمی در تعیین توانمندی‌های افراد برای کسب موفقیت در زندگی است و با سلامت عاطفی در ارتباط مستقیم است (باران، ۱۹۹۷).

اعتقاد بر این است که افرادی که از هوش هیجانی بالایی برخوردار باشند، می‌توانند با مشکلات و چالش‌های زندگی بهتر سازگار شوند و به گونه‌ای مؤثر به کنترل عواطف شان بپردازنند و بدین ترتیب موجبات بهبود و افزایش سلامت روانی خود را فراهم آورند. هوش هیجانی نقش اساسی در تعامل انسان‌ها با هم دارد و در فعالیت‌های مرتبط با خانه، مدرسه، شغل و غیره تأثیر گذار است. ادبیات پژوهشی موجود در این زمینه نشان می‌دهند که مدیریت و تنظیم هوشمندانه‌ی عواطف، یک عامل مهم و تعیین‌کننده در سلامت زندگی خانوادگی است (سیاروچی^۲ و همکاران، ۱۳۸۳).

مباحث یاد شده، هوش هیجانی را عامل مؤثری قلمداد می‌کند که به والدین در ایفای مسؤولیت خود کمک می‌نماید. این پژوهش به این موضوع خواهد پرداخت که آیا بین ویژگی‌های عاطفی و هیجانی والدین و رفتار سازشی فرزندان آن‌ها رابطه وجود دارد. با توجه به اهمیت رفتار سازشی در

¹ - Buck, D.

² - Ciarochi, J.

تشخیص عقب ماندگی ذهنی و برنامه ریزی های آموزشی و تربیتی این گروه، این پژوهش در صدد بررسی این موضوع است که آیا می توان بین هوش هیجانی والدین و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آن ها رابطه ای یافت؟

۱-۳: ضرورت پژوهش

هوش هیجانی عبارت است از توانایی ادراک عواطف جهت دستیابی به عواطفی سازنده که به کمک آن ها بتوان به ارزیابی افکار، فهم عواطف و دانش عاطفی خود پرداخت و با استفاده از آن بتوان موجبات پرورش احساسات و رشد هوشی خود را فراهم ساخت (سیاروچی و همکاران، ۱۳۸۳).

پژوهشگرانی که به بررسی علمی هوش هیجانی می پردازند معتقدند که هوش هیجانی می تواند کاربرد ها و تأثیرات مهمی بر فعالیت های گوناگون آدمی چون رهبری و هدایت دیگران، توسعه ی حرفه ای، زندگی شغلی، زندگی خانوادگی و زناشویی، تعلیم و تربیت، سلامت و بهزیستی روانی و داشته باشد.

یکی از اصلی ترین کارکرد های خانواده، پرورش سازگاری کودکان با جامعه است. خانواده با به وجود آوردن محیطی غنی، نظارت و کمک، موجب رشد و شکوفایی توانایی های کودک می شود. رشد عاطفی و سلامت روانی کودک به خانه و محیط خانواده بستگی دارد. نتایج پژوهش های متعدد نشان می دهند که نحوه ای ابراز هیجانی والدین به کودک به عنوان یکی از متغیر های مهم با کیفیت روابط والد- کودک و مشکلات رفتاری کودکان ارتباط دارد (ایزنبرگ^۱ و همکاران، ۲۰۰۱؛ لیندahl^۲، ۱۹۹۸).

یافته های پژوهشی داون و براون^۳ (۱۹۹۹) حاکی از آن است که در صورتی که والدین در تعامل با فرزندان خود، هیجان های مثبت بسیار و هیجان های منفی اندک نشان دهند، میزان صلاحیت اجتماعی در این کودکان افزایش و مشکلات درونی و بیرونی در آن ها کاهش می یابد. به عبارت دیگر

¹- Esenberg, N.

²- Lindahl, K.

³- Dun, J & Brown, J.

ابراز هیجان های مثبت والدین در خانه با عزت نفس، دلبستگی ایمن و رفتار های جامعه طلبی در کودکان همبستگی دارد.

ایجاد سازگاری کودکان با جامعه یکی از هدف های عمدۀ تعلیم و تربیت ویژه است. این پژوهش در نظر دارد رابطه‌ی بین هوش هیجانی والدین و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آن‌ها را مورد بررسی قرار دهد. با توجه به اینکه در رابطه با رفتار سازشی دانش آموزان کم توان ذهنی و عوامل مرتبط با آن پژوهش‌های اندکی صورت گرفته است و در بین آن‌ها تأثیر خانواده به عنوان نهادی که فرد کم توان ذهنی بیش ترین ارتباط را با آن دارد و بیش ترین تأثیر را از آن می‌پذیرد تقریباً نادیده گرفته شده است. این مسأله بیانگر خلاصه‌ی پژوهشی در این زمینه است. همچنین این موضوع هم برای والدین و هم برای متولیان تعلیم و تربیت ویژه کاربرد خواهد داشت. امید است نتایج این پژوهش بتواند خلاء‌های پژوهشی در این زمینه را پر کند و به رفع ابهام‌های موجود کمک نماید و به تحقیقات کاربردی تری پیرامون این موضوع بیانجامد و برای متخصصان تعلیم و تربیت ویژه راهگشا باشد.

۴-۱: اهداف پژوهش

۱-۴-۱: هدف کلی

بررسی رابطه‌ی هوش هیجانی والدین و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آموزش پذیر

۲-۴-۱: اهداف اختصاصی

بررسی رابطه‌ی هوش هیجانی پدران و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آموزش پذیر

بررسی رابطه‌ی هوش هیجانی مادران و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آموزش پذیر

مقایسه‌ی هوش هیجانی پدران و مادران دارای فرزند کم توان ذهنی آموزش پذیر

مقایسه‌ی رفتار سازشی دختران و پسران کم توان ذهنی آموزش پذیر

۱-۴-۳: هدف کاربردی

هدف از این پژوهش یافتن عوامل مرتبط با رفتار سازشی دانش آموزان کم توان ذهنی است. شناسایی عوامل مرتبط با رفتار سازشی می تواند اطلاعات مفیدی را برای والدین و مسؤولان تعلیم و تربیت دانش آموزان کم توان ذهنی فراهم آورد و گامی در جهت بهبود مشکلات سازشی این افراد باشد.

۱-۵: پرسش های پژوهش

- ۱- آیا بین هوش هیجانی پدران و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آن ها رابطه وجود دارد؟
- ۲- آیا بین هوش هیجانی مادران و رفتار سازشی فرزندان کم توان ذهنی آن ها رابطه وجود دارد؟
- ۳- آیا بین رفتار سازشی دختران و پسران کم توان ذهنی تفاوت وجود دارد؟
- ۴- آیا بین هوش هیجانی پدران و مادران تفاوت وجود دارد؟

۱-۶: تعریف متغیرها

۱-۶-۱: تعریف مفهومی

هوش هیجانی: هوش هیجانی مجموعه ای از توانایی ها و مهارت هایی است که فرد برای سازگاری مؤثر با محیط و به دست آوردن موفقیت در زندگی کسب می کند (باران و پارکر^۱، ۲۰۰۰).

رفتار سازشی: به کارآمدی فرد در کنار آمدن با مقتضیات طبیعی و اجتماعی رفتار سازشی گفته می شود (لاکاسون، ۱۳۸۰).

عقب مانده ذهنی آموزش پذیر: افراد دارای این سطح از عقب ماندگی ذهنی طی سال های پیش دبستانی مهارت های اجتماعی و ارتباطی را کسب می کنند، در زمینه های حسی- حرکتی کمترین میزان اختلال را دارند و اغلب تا زمانی که به سطح سنی بالاتر نرسند از کودکان معمولی یا فاقد عقب

¹¹ - Parker, J.D.